

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 520

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 octombrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 161 din 21 septembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală....	2-3
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
936.	— Hotărâre privind finanțarea Reuniunii plenare de evaluare a Mesei de lucru 1 pentru democratizarea și drepturile omului a Pactului de stabilitate în Europa de Sud-Est (26-27 octombrie 2000).....	4
938.	— Hotărâre privind comasarea Centrului de Cultură „Kalinderu“ din București cu Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă.....	4-5
940.	— Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice	5-6
941.	— Hotărâre privind acordarea cetățeniei române unor persoane	7
945.	— Hotărâre privind alocarea sumei de 200 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2000 Ministerului Culturii, necesară pentru realizarea lucrărilor de restaurare a Casei Memoriale „Elie Wiesel“	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 21 septembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Valentin Bolocan în Dosarul nr. 2.006/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, precum și a celorlalte părți (Adrian Bărăscu și „Curierul Național”), față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece nu sunt încălcate nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al inculpatului, autor al excepției. Mai arată că textul de lege criticat nu conține dispoziții discriminatorii sau de natură să lezeze principiile și drepturile constituționale invocate ca temei al excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.006/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Valentin Bolocan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece „persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere penală devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să ateste vinovăția sa” și astfel, „se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru persoana reclamată care devine inculpat, fără a exista probe sau indicii temeinice împotriva sa, cei doi nemaifiind egali în fața legii”. Totodată, se mai susține de același autor, „este afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept

garantat de stat, căreia i se conferă calitatea procesuală de inculpat, adică de persoană urmărită penal și față de care se exercită acțiunea penală, care are ca obiect tragerea la răspundere penală, fără existența unor verificări prealabile, plângerea penală neavând caracterul unui act de inculpare”.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât prevăd expres infracțiunile pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar „legea reglementează această procedură de excepție, caracterizată prin disponibilitate, prin limitare a oficialității, numai în cazul anumitor infracțiuni și în aceste situații, o dată ce devine parte în proces, drepturile și garanțiile sale sunt cele reglementate de lege pentru desfășurarea tuturor proceselor penale”. De altfel, opinează instanța, „inculpatul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală nu este cu nimic prejudiciat în drepturile sale, invocarea art. 16 și a art. 22 din Constituție fiind fără relevanță în cauză”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală este nefondată, întrucât aceste dispoziții nu încălcă dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică, prevăzute la art. 22 din Constituție. În motivarea acestui punct de vedere se arată că „activitatea procesuală care se desfășoară după punerea în mișcare a acțiunii penale de către organele judiciare competente este cea de drept comun. Prin urmare, are loc fie o cercetare în faza de urmărire penală, fie o cercetare judecătorească. În ambele situații persoana inculpată are la dispoziție suficiente garanții pentru a-și asigura dreptul la apărare, pentru a combate acuzațiile ce i se aduc, inclusiv prin exercitarea căilor de atac”. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Guvernul arată că „se dă o interpretare eronată principiului egalității cetățenilor în fața legii, în vădită contradicție cu modul în care a statuat Curtea Constituțională în nenumărate decizii”. În acest sens se invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.*”

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt:

— art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— art. 22: „*(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.”

Curtea observă că, deși autorul excepției invocă întregul text al art. 22 din Constituție, din examinarea cererii prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate rezultă că în realitate au fost avute în vedere numai prevederile alin. (1) al art. 22.

Autorul excepției consideră că este neconstituțională instituția plângerii prealabile, condiție necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, deoarece persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să ateste vinovăția sa. Se mai susține că „în aceste condiții, se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru inculpat”, fiind totodată „afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept garantat de stat”, întrucât acesta urmează să fie tras la răspundere penală, deși plângerea penală nu are caracterul unui act de inculpare.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că nu pot fi reținute sub nici un aspect criticile formulate, pentru următoarele considerente:

Condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate reprezintă o excepție de la regula generală a oficialității procesului penal, înscrisă la art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală. Cazurile în care este necesară plângerea prealabilă se împart în două categorii: în cazul anumitor infracțiuni, prevăzute expres și limitativ de lege, plângerea prealabilă se depune direct la instanța de judecată, iar în cazul altor infracțiuni determinate, de aseme-

nea, prin lege, plângerea trebuie adresată organului de urmărire penală competent, sesizarea instanței urmând să se facă prin rechizitoriul procurorului. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”. Stabilirea infracțiunilor în cazul cărora este necesară plângerea prealabilă, a celor în care trebuie efectuată urmărirea penală, precum și a celor în cazul cărora sesizarea instanței de judecată se face prin plângerea prealabilă directă a persoanei vătămate este lăsată de Constituție la libera opțiune a legiuitorului.

Curtea observă că în orice proces penal, începând din momentul declanșării sale (începerea urmăririi penale sau sesizarea instanței de judecată), sunt implicate diferite părți: învinuit, inculpat, parte vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente, părți care au drepturi și obligații egale. Norma procedurală penală criticată nu prevede privilegii sau îngrijiri ale exercitării drepturilor procesuale pentru nici una dintre părțile procesului penal, iar distincțiile făcute între calitatea părților nu înseamnă nici privilegii și nici discriminări.

Calitatea procesuală de inculpat este definită la art. 23 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală este parte în procesul penal și se numește inculpat*”. Această calitate de inculpat nu reprezintă o prejudecare a cauzei și nu răstoarnă prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, în conformitate cu care, „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*”. De asemenea, nu sunt prejudiciate interesele legitime ale persoanei inculpate, care, la fel ca și oricare parte din procesul penal, își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricăror probe legale pentru combaterea susținerilor formulate în acuzare. În vederea apărării împotriva unor inculpări vădit nefondate sau tendențioase, inculpatul are la dispoziție și mijloace de drept penal, având posibilitatea tragerii la răspundere penală a celor care l-au reclamat pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă, prevăzută la art. 259 din Codul penal.

Curtea constată, de asemenea, că art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravine nici prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la viață, precum și a dreptului la integritate fizică și psihică al persoanei, deoarece în mod evident nu conține dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi fundamentale ale omului, obiectul reglementării sale constituindu-l doar procedura de punere în mișcare a acțiunii penale numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Valentin Bolocan în Dosarul nr. 2.006/1996 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind finanțarea Reuniunii plenare de evaluare a Mesei de lucru 1 pentru democratizarea și drepturile omului a Pactului de stabilitate în Europa de Sud-Est (26–27 octombrie 2000)

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă finanțarea din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2000, la capitolul 51.01 „Autorități publice”, a cheltuielilor aferente organizării Reuniunii plenare de evaluare a Mesei de lucru 1 pentru democratizarea și drepturile omului a Pactului de stabilitate în Europa de Sud-Est (26–27 octombrie 2000), în sumă de 470 milioane lei, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 936.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind comasarea Centrului de Cultură „Kalinderu” din București cu Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 40 și 41 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Centrul de Cultură „Kalinderu” din București, instituție publică în subordinea Ministerului Culturii, se comasează prin absorbție cu Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă.

Art. 2. — Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă dobândește drepturile și este ținut de obligațiile Centrului de Cultură „Kalinderu” din București, care se desființează.

Art. 3. — (1) Patrimoniul Centrului de Cultură „Kalinderu” din București, cu întregul activ și pasiv ale acestuia se transmit Oficiului Național pentru Documentare și Expoziții de Artă, pe bază de protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 30 de zile de la data

intrării în vigoare a prezentei hotărâri, conform bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 2000, actualizat potrivit normelor legale.

(2) Patrimoniul Oficiului Național pentru Documentare și Expoziții de Artă se majorează în mod corespunzător.

Art. 4. — (1) Personalul Centrului de Cultură „Kalinderu” din București este preluat de Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă și se consideră transferat.

(2) Personalul preluat va fi atestat pe post pe baza examinării profesionale.

Art. 5. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Oficiului Național pentru Documentare și Expoziții de Artă se asigură din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

Art. 6. — Punctul 48 din anexa nr. 2 la Hotărârea Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 19 martie Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și 1998, cu modificările și completările ulterioare, se funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul abrogă.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Ion Caramitru

Ministrul muncii și protecției sociale,

Liviu Lucian Albu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 13 octombrie 2000.

Nr. 938.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Centrul Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice, instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, ca centru de specializare și perfecționare în comunicare socială și relații publice, cu sediul în localitatea Slănic-Moldova, str. Mihai Eminescu nr. 1, județul Bacău.

Art. 2. — Centrul Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice asigură pregătirea de personal cu atribuții în domeniul comunicării și relațiilor publice din compartimentele de specialitate ale autorităților și instituțiilor publice și ale organizațiilor neguvernamentale, precum și a altor persoane fizice interesate.

Art. 3. — (1) Activitatea Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice este coordonată de un consiliu de administrație format din 7 membri, astfel: 4 reprezentanți ai Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, un reprezentant al Ministerului Educației Naționale, un reprezentant al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și un reprezentant al Ministerului Funcției Publice. Membrii consiliului de administrație sunt numiți în funcție prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici la propunerea autorităților publice care i-au desemnat.

(2) Consiliul de administrație al Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice este condus de un președinte desemnat de președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici dintre membrii consiliului de administrație.

(3) Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:

a) avizează bugetul de venituri și cheltuieli și darea de seamă contabilă, care se supun spre aprobare președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

b) aprobă organigrama și statul de funcții;

c) aprobă graficele de programare a cursurilor și programele anuale de specializare și perfecționare în comunicare socială și relații publice;

d) avizează Regulamentul de organizare și funcționare a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice, care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

e) stabilește structura seriilor și perioadele de desfășurare a cursurilor, pe baza propunerilor elaborate de Agenția Națională a Funcționarilor Publici;

f) răspunde de asigurarea informațiilor solicitate, în scris, de președintele Comisiei științifice de coordonare, strategie și evaluare a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice.

(4) Consiliul de administrație va fi desemnat pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

(5) Consiliul de administrație se întrunește lunar, la convocarea președintelui, sau ori de câte ori este nevoie.

(6) Hotărârile consiliului de administrație se adoptă cu votul majorității membrilor săi.

Art. 4. — Conducerea executivă a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice este asigurată de un director general, ajutat de un director general adjunct, numiți prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în condițiile legii.

Art. 5. — Directorul general îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură conducerea curentă a activității Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice;

b) organizează aducerea la îndeplinire a hotărârilor consiliului de administrație;

c) propune spre aprobare consiliului de administrație organigrama și statul de funcții, graficele de programare a cursurilor și programele anuale de specializare și perfecționare;

d) recrutează și angajează personalul Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice, potrivit dispozițiilor legale în vigoare și organigramei aprobate de consiliul de administrație;

e) organizează aducerea la îndeplinire a prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice;

f) reprezintă Centrul Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice în raport cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici și cu celelalte organe ale administrației publice;

g) orice alte atribuții stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, prin hotărâre a consiliului de administrație și prin hotărâre a președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 6. — (1) Coordonarea activității didactice și metodologice a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice este asigurată de o Comisie științifică de coordonare, strategie și evaluare formată din 11 membri, cadre didactice universitare, desemnate de consiliul de administrație.

(2) Comisia științifică de coordonare, strategie și evaluare își alege, prin majoritate de voturi, un președinte, pe o perioadă de 4 ani, mandatul acestuia putând fi reînnoit pentru o perioadă de încă 4 ani.

(3) Comisia științifică de coordonare, strategie și evaluare are următoarele atribuții principale:

a) avizează tematica și structura obligatorie a programelor de curs;

b) avizează tematica anuală de pregătire;

c) evaluează anual, din punct de vedere științific și metodologic, activitatea Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice și analizează propunerile de dezvoltare în perspectivă;

d) stabilește condițiile de acordare a diplomelor, certificatelor și atestatelor de absolvire a cursurilor, în condițiile legii;

e) aprobă indicatorii managerial-educaționali specifici de evaluare periodică a activității Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice;

f) alte atribuții stabilite de consiliul de administrație.

(4) Activitatea Comisiei științifice de coordonare, strategie și evaluare este aprobată de consiliul de administrație.

Art. 7. — (1) Comisia științifică de coordonare, strategie și evaluare se întrunește trimestrial în ședințe ordinare și, ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare, la convocarea președintelui sau a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(2) Lucrările de secretariat ale Comisiei științifice de coordonare, strategie și evaluare sunt asigurate de un secretariat tehnic, format din personal al Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice.

Art. 8. — (1) Membrii consiliului de administrație și membrii Comisiei științifice de coordonare, strategie și evaluare au dreptul, pentru participarea la ședințe, la o indemn-

nizație de ședință în cuantum maxim de 30% din salariul brut al directorului general al Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice.

(2) Fondurile necesare pentru acoperirea indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) vor fi prevăzute în bugetele proprii anuale ale Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice.

Art. 9. — (1) Pregătirea personalului prevăzut la art. 2 se realizează pe bază de taxe suportate de instituțiile sau persoanele fizice interesate.

(2) Cuantumul taxelor se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și nu poate depăși nivelul cheltuielilor ocazionale de pregătirea personalului respectiv.

Art. 10. — (1) Finanțarea cheltuielilor Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice se asigură integral din venituri extrabugetare provenite din taxe, sponsorizări și din realizarea de programe cu finanțare internă și internațională.

(2) Disponibilitățile rămase neutilizate din venituri proprii se reportează în anul următor, urmând să fie utilizate pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice.

Art. 11. — (1) Atestarea pregătirii cursanților se face prin diplome, certificate și atestate de absolvire recunoscute de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, Ministerul Educației Naționale și de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în condițiile legii.

(2) Formatul diplomelor, certificatelor și atestatelor va fi elaborat de Comisia științifică de coordonare, strategie și evaluare și va fi aprobat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, cu avizul Ministerului Educației Naționale și al Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 12. — Autoritățile și instituțiile publice care vor desemna cursanți pentru Centrul Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice vor prevedea în bugetele proprii sumele necesare pentru perfecționarea personalului, conform Legii învățământului nr. 84/1995, republicată.

Art. 13. — (1) Numărul maxim de posturi al Centrului Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice este de 25 de persoane, angajate cu contract individual de muncă, exclusiv membrii consiliului de administrație și ai Comisiei științifice de coordonare, strategie și evaluare.

(2) Centrul Național de Specializare în Comunicare și Relații Publice poate folosi colaboratori externi pe baza încheierii de convenții civile de prestări de servicii, conform art. 3 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, cu modificările ulterioare.

(3) Salarizarea personalului se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

Ludovic Orban,

secretar de stat

p. Ministrul educației naționale,

Adrian Gorun,

secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,

Liviu Lucian Albu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind acordarea cetățeniei române unor persoane

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul justiției,

Flavius Baias,

secretar de stat

p. Ministru de stat,

ministrul afacerilor externe,

Eugen Dijmărescu,

secretar de stat

Ministru de interne,

Constantin Dudu Ionescu

București, 13 octombrie 2000.

Nr. 941.

ANEXĂ

L I S T A

**cuprinzând persoanele cărora li s-a aprobat acordarea cetățeniei române în temeiul art. 10
din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată**

1. Dragomirescu Samuel, cetățean german, născut la 11 ianuarie 1952 în București, România, fiul lui Aurelian și Carolina, cu domiciliul actual în Germania, 60314 Frankfurt am Main, Hanauer Landstr. 42.

2. Rațu Alin, apatrid, născut la 7 aprilie 1973 în localitatea Târnăveni, județul Mureș, România, fiul lui Florea și Lucreția, cu domiciliul actual în Germania, 87527 Sonthofen, Bahnhofstr. 10 a.

3. Sulak Walter, cetățean german, născut la 25 februarie 1970 în localitatea Brașov, județul Brașov, România, fiul lui Walter-Bruno și Magdalena, cu domiciliul actual în Germania, 75382 Schomberg, Stuttgarterstr. 1.

4. Pîrvu Maria, cetățean suedez, născută la 11 noiembrie 1944 în localitatea Moldoveni, județul Ialomița, fiica lui Coman Marin și Smaranda, cu domiciliul actual în Suedia, 26435 Klippan, Dahlbergsvägen 9.

5. Manea Dumitru-Gheorghită, apatrid, născut la 15 octombrie 1948 în București, România, fiul lui Manea Viorica-Zamfira, cu domiciliul actual în S.U.A., 611 Belmont Dr. Hackettstown, NJ 07840.

6. Manea Dorina, apatrid, născută la 17 decembrie 1952 în București, România, fiica lui Stăncescu Ioan și Vasilescu Floarea, cu domiciliul actual în S.U.A., 611 Belmont Dr. Hackettstown, NJ 07840.

7. Hübscher Georg-Octavian, cetățean german, născut la 26 ianuarie 1943 în localitatea Mediaș, județul Sibiu, România, fiul lui Tănase Mihai și Elena, cu domiciliul actual în Germania, 90499 Nürnberg, Burgsalacherstr. 12.

8. Böhmer Cornelius-Marius, cetățean german, născut la 7 august 1980 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, fiul lui Chirodea Ioan și Elisabeta, cu domiciliul actual în Germania, 38112 Braunschweig, Querumerstr. 23.

9. Nicolae-Stark Mircea-Gabriel, cetățean german, născut la 27 mai 1970 în localitatea Brașov, județul Brașov, România, fiul lui Nicolae Emanoil și Ana, cu domiciliul actual în Germania, 71032 Böblingen, Herrenbergerstr. 6.

10. Puie Geta, cetățean german, născută la 12 noiembrie 1954 în localitatea Macedonia, județul Timiș, România, fiica lui Giurgiu Ștefan și Ana, cu domiciliul actual în Germania, 74078 Heilbronn, Bodelschwinghstr. 3.

11. Enescu Marina-Laura-Daria, cetățean suedez, născută la 8 septembrie 1935 în București, România, fiica lui Roșu Ioan și Lucia, cu domiciliul actual în Suedia, 22477 Lund, Vikingsvägen 22 A.

12. Sandu Nina, apatrid, născută la 17 septembrie 1962 în localitatea Horia, județul Tulcea, România, fiica lui Sandu Alexandru și Ioana, cu domiciliul actual în localitatea Tulcea, Str. Alunișului nr. 10, bl. F1, sc. B, et. 1, ap. 10, județul Tulcea.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea sumei de 200 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară
la dispoziția Guvernului pe anul 2000 Ministerului Culturii, necesară
pentru realizarea lucrărilor de restaurare a Casei Memoriale „Elie Wiesel“**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 23 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2000 nr. 76/2000,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea sumei de 200 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2000 Ministerului Culturii, necesară pentru realizarea de către Fundația Culturală Română a lucrărilor de restaurare a Casei Memoriale „Elie Wiesel“.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor art. 1

în bugetul de stat și în bugetul Ministerului Culturii pe anul 2000.

Art. 3. — Ministerul Culturii și celelalte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit art. 1.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii,

Maria Berza,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 945.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro